

Кой причинява всичко туй? — Не е ли топлината на огъня, който гори подъ сжда? Тя стоплюва воднитѣ капки, подига ги нагорѣ и ги обръща на пара, която подига на разни страни зърната на траханата. Съ такава пара каратъ параходитѣ, желѣзниците и фабрицитѣ.

И въ срѣдата на нашата земя има единъ много силенъ огънь, който може за *мигъ* да стопи най-твърдитѣ камъни и метали и да ги прѣобърне на *димъ* и *каша*. Около този огънь има кора отъ прѣстъ и океани.

Хората казватъ, че земята е много корава, ала тя не може да утрае срѣщу паритѣ на земния огънь. На много мѣста тя се мърда, издига се или потъва въ моретата и океанитѣ.

Въ голѣма суша калъта на селското блато изсъхва и се напуква на много мѣста. Такива пукнатини има на много мѣста по планинитѣ и дъното на моретата и океанитѣ. Дупкитѣ на блатото сѣ плитки, но на планинитѣ и моретата сѣ дълбоки и достигатъ чакъ до земния огънь. Когато водата влѣзе въ тия дълбоки дупки, тя слиза чакъ до огъня и веднага се обръща на пара, която съ голѣма сила се връща на земната повърхность.

Силата на тая пара е много голѣма, затова повлича съ себе си разтопени камъне и метали и ги изкарва отвънъ по лицето на земята, които се разливатъ като огненна рѣка. Тежко и горко на тия животни и растения, които се намѣрятъ на пътя на тази рѣка! Ученитѣ хора наричатъ земната каша *лава*. Когато лавата почне да застива, тя се натрупва около дупката също като прѣстъта на *къртичината*. За нѣколко години